

Speciální pozornost je v kurikulu věnována problematice nadaných žáků a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (viz např. UNESCO 2011, MŠŠRS 2008).

Slovinský systém sledování a hodnocení kvality ve vzdělávání byl tradičně založen na interním hodnocení výsledků žáka učitelem a externím hodnocení práce školy školní inspekcí. V návaznosti na iniciaci reformního procesu slovinského systému vzdělávání na základních a středních školách jsou posilovány nové prvky hodnocení, které zahrnují mimo jiné sebehodnocení, účast v mezinárodních šetřeních, národní testování a další (viz Brejc et al. 2011).

Vlastní sledování a hodnocení kvality ve vzdělávání probíhá ve Slovinsku v několika rovinách. Na úrovni žáka jsou využívány jak formativní, tak sumativní formy hodnocení. Formativní hodnocení je realizováno v průběhu celého roku v návaznosti na cíle národního kurikula a za jeho hlavní význam je považováno podněcování žáka k procesu učení (viz Brejc et al. 2011). Dosažené výsledky v předmětech jsou na konci roku sumarizovány, a to do podoby slovního hodnocení v případě 1. až 3. roku vzdělávání respektive do podoby známky na pětibodové škále od 4. roku vzdělávání. Zdůrazněme, že výsledné známky mají zásadní vliv na přijetí žáka na střední školu (viz UNESCO 2011, Brejc et al. 2011).

V návaznosti na iniciaci reformních procesů jsou současně zaváděny nové externí nástroje hodnocení výkonnosti žáků ve vzdělávání na národní úrovni. Za klíčové lze v tomto ohledu považovat dva nástroje, jeden pro základní školy a druhý pro školy střední:

- Prvním ze dvou zmiňovaných nástrojů je tzv. národní prověřování kompetencí žáků základních škol, které je realizováno na konci 2. a 3. cyklu primárního vzdělávání, tj. v 6. a 9. roce studia. Poznamenejme, že v případě 6. roku studia je účast žáků na testování dobrovolná, v případě 9. roku studia je povinná. Žák v 6. i 9. roce studia absolvuje písemný test ze slovinského jazyka a matematiky, k čemuž se v 6. roce studia přidává cizí předmět a v 9. roce studia centrálně vybraný předmět. Otázky testu jsou utvářeny v návaznosti na obsah standardů vzdělávacího kurikula předmětů. Cílem slovinského národního prověřování znalostí žáků není utváření žebříčků škol na bázi srovnání jejich výsledků, nýbrž poskytnutí informací o naplňování standardů národního kurikula. Vedle toho lze výsledky národního prověřování znalostí žáků základních škol využít rovněž jako nástroj formativního hodnocení žáka. Konečně uvedme, že výsledky národního prověřování znalostí žáků základních škol nejsou využívány v přijímacím řízení na střední školu (viz DIC 2012a, Domajnko et al. 2012).
- Druhým ze zmiňovaných nástrojů je centrálně organizovaná část maturitní zkoušky pro gymnázia a odborné školy (viz UNESCO 2011). Cílem této zkoušky je posoudit, do jaké míry žáci středních škol dosáhli definovaných vzdělávacích standardů, a mají-li takto předpoklady pro další studium na vysoké škole. Maturitní zkouška na gymnáziu se skládá v pěti předmětech, z nichž tři jsou povinné – slovinský jazyk, matematika a cizí jazyk a dva jsou volitelné. Vedle toho má maturitní zkouška dvě části, písemná část je připravována a opravována externě a podílí se na celkovém hodnocení maturitní zkoušky ze 70 až 80 %. Ústní část je připravována školou. Poznamenejme, že některé předměty státní maturitní zkoušky mají dvě úrovně obtížnosti. Maturitní zkouška na odborné škole má rovněž dvě části, z nichž povinná část se skládá ze slovinského jazyka a profesních znalostí ústně i písemně a volitelná část z matematiky či cizího jazyka a odborné části (viz Brejc et al. 2011).

Konečně uvedme, že za nástroj záruky kvality vzdělávání lze považovat rovněž slovinský kvalifikační rámec, který usiluje o harmonizaci vzdělávacích subsystémů Slovinska a tím i o zvýšení transparentnosti, dostupnosti a kvality kvalifikací. Slovinský kvalifikační rámec je utvářen v souladu s evropským kvalifikačním rámcem, a takto umožňuje uznávání kvalifikací v evropském prostoru. Poznamenejme, že